

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211615
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5113211615.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanému: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. H. XXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpenému právnou zástupkyňou: JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou, so sídlom I. XXX, XXX XX M. G., v konaní o splnenie povinnosti zaplatiť zmenkovú sumu 892,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5C/288/2013-284 zo dňa 10.1.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/288/2013-284 zo dňa 10.1.2017 **p o t v r d z u j e**.
Žalovaný **m á v o č i** žalobcovi **n á r o k** na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu doručенú okresnému súdu dňa 28. 03. 2013, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu zmenkovú sumu 892,13 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 912,13 Eur od 01.04.2010 do 20.06.2010 čo predstavuje sumu 184,70 Eur, zo sumy 892,13 Eur od 21.06.2010 do zaplattenia, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 912,13 Eur od 15.06.2010 do 20.06.2010 čo predstavuje sumu 0,90 Eur, zo sumy 892,113 Eur od 21.06.2010 do zaplattenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 zmenkovej sumy teda 3,04 Eur a nahradiť trovy konania, a to podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Žalobu odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 14.10.2009 na zmenkovú sumu 912,13 Eur a zaviazal sa k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 01.04.2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 14. 10.2009 a do textu bol počítaný záväzok žalovaného zaplatiť zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom v mieste sídla prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplatteniu, vystaviteľ doposiaľ nezaplatil a keďže zmenková istina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant vyššie uvedené skutočnosti nechal zistiť verejnou listinou.

2. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, v poradí prvým č. k. 5C/288/2013-45 zo dňa 2.5.2014 žalobu zamietol z dôvodu, že dospel k záveru, že zmenka je neplatná, nakoľko bola v rozpore so zákonom, ktoré rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/16/2015-131 zo dňa 1.7.2015. V poradí druhým rozsudkom č. k. 5C/288/2013-246 zo dňa 28.1.2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 5C/288/2013-246 zo dňa 30.5.2016 okresný súd žalobu zamietol, ktoré rozhodnutie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 13Co/78/2016-261 zo dňa 27.9.2016 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

3. V zmysle čl. 5 ods. 2 a 3 Nariadenia okresný súd doručil žalovanému tlačivo C na odpoveď, na ktoré žalovaný nereagoval.

4. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že podľa pokynu odvolacieho súdu nariadil pojednávanie na deň 10.1.2017 o 12,30 hod.. Podľa § 180 CSP vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu, ktorým bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil, uviedol, že nemá námietky, aby sa otvorilo pojednávanie bez jeho účasti, o odročenie pojednávania nežiadal. Poukázal na to, že procesný postup okresného súdu hodnotí ako nesprávny z dôvodu, že bolo nariaďované ústne pojednávanie, keď podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je zásadne písomné.

5. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 10. 1. 2017 poukázala na písomné vyjadrenia a doplnila, že uvedený vzťah vyplynul zo spotrebiteľskej zmluvy. Táto spotrebiteľská zmluva bola zabezpečená zmenkou, čo nebolo v zmysle zákona prípustné. Tiež nebola platne v zmysle právnych predpisov vyplnená ani blankozmenka. Tento prejav bol neurčitý a nejasný a nebolo dodržané vyplňovacie právo blankozmenky. Poukázala na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý zaujal stanovisko vo veciach POHOTOVOSTI s.r.o., keď sú uplatňované nároky zo zmeniek. V stanovisku sa uvádza, že toto právo nie je možné priznať. Takisto poukázala na rozhodnutie sp. zn. 3Er/145/2011, ktorým bolo zamietnuté vydanie poverenia, ako aj na ustanovenie § 243 Exekučného poriadku, podľa ktorého rozhodnutie, kedy bol zamietnutý návrh na vydanie poverenia, nemôže naďalej zaväzovať. Jednotlivé ustanovenia úverovej zmluvy, obsahovali veľmi veľa neprijateľných a nekalých zmluvných podmienok, preto navrhla žalobu zamietnuť a priznať trovy konania žalovanému. Žalovaný sa pridržal vyjadrenia, ktoré predniesla jeho právna zástupkyňa. Dodal, že nebol poučený o tom, že podpisuje zmenku. Pána, ktorý sprostredkoval tieto pôžičky poznal. Keď prišli za ním, už mal papiere pripravené, medzi papiermi sa nachádzala aj možnosť výhry zájazdu. To znamenalo, že keď si od neho zoberú peniaze, majú možnosť vyhrať zájazdy. Nebol poučený o jednotlivých ustanoveniach zmluvy a navyše tá je vyhotovená takými malými písmenami, že ju nebol schopný prečítať.

6. Okresný súd skonštatoval, že dňa 14.10.2009 v Liptovskom Hrádku žalovaný vystavil zmenku na sumu 912,13 Eur. Žalovaný sa zaviazal, že zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu 912,13 Eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 01.04.2010. Údaj o zročnosti je na zmenke vyznačený nasledovne: splatné: POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na rube zmenky sa nachádza indosament, ktorým konateľ obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. zmenku previedol na žalobcu. V pravej hornej časti zmenky je uvedený údaj č. 500300041.

7. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 3Er/145/2011 bolo zistené, že dňa 14.02.2011 bola doručená súdu žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v R. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu (SRS) sp. zn. SR 09756/10 zo dňa 19. 11. 2010 vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému O. C., nar. XX. XX. XXXX pre vymoženie sumy 1.077,73 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy od 22. 06. 2010 do zaplataenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy od 15. 06. 2010 do zaplataenia a náhrady trov konania. Exekútorskému spisu bola pridelená sp. zn. EX 1504/11. Návrh na vykonanie exekúcie v označenej exekučnej veci bol spísaný pred súdnym exekútorom dňa 24. 01. 2011. Prílohou žiadosti o udelenie poverenia bol exekučný titul, a to rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, sp. zn. SR 09756/10 zo dňa 19. 11. 2010. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 25. 05. 2011, č. k. 3Er/145/2011-18 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 08. 2011.

8. Okresný súd aplikoval ust. § 52 ods.1 a 2, § 53 ods.1 a 5 Občianskeho zákonníka, ust. § 2 písm. a), § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 5, čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS.

9. Zároveň okresný súd poukázal na to, že v čase od zrušenia veci odvolacím súdom dňa 1. 7. 2015 do dňa vyhlásenia rozsudku okresným súdom, t. j. do dňa 28. 1. 2016 došlo k zmene právneho stavu v dôsledku prijatia stanoviska č. 93 Najvyššieho súdu SR dňa 20. 10. 2015, preto okresný súd vo veci postupoval a rozhodoval v súlade s prijatým stanoviskom Najvyššieho súdu SR.

10. Okresný súd mal preukázané, že pôvodný veriteľ spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovaný uzatvorili dňa 14.10.2009 zmluvu o úvere, na základe ktorej sa spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zaviazala poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi sumu 350 Eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť spolu s poplatkom 346 Eur, t. j. celkovú sumu 696 Eur v mesačných splátkach vo výške 58 Eur, v počte splátok 12. Uvedený záväzkový vzťah bol zabezpečený zmenkou, ktorú vystavil žalovaný v zmysle bodu 14 všeobecných podmienok poskytovania úverov. Z výpisu z obchodného registra, ktorý bol súčasťou exekučného spisu okresný súd zistil, že predmetom podnikania spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Uzatvorená zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom v zmysle ust. § 261 Obchodného zákonníka, bez ohľadu na právnu formu je súčasne aj spotrebiteľskou zmluvou. Okresný súd mal preukázané, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. je dodávateľom, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V úverovej zmluve je uvedené, že žalovanému sa poskytol úver na výkon zamestnania, žalobca, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že úver bol skutočne poskytnutý na uvedený účel. Žalovaný je v zmluve jednoznačne označený ako fyzická osoba jeho rodným číslom a údajom o bydlisku. Uzavretý záväzkový vzťah spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vyššie uvedených dôvodov právny vzťah, ktorý vznikol medzi pôvodným veriteľom spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, a preto na tento vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Či medzi spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovaným ide o spotrebiteľský vzťah, okresný súd skúmal v súlade s prijatým stanoviskom Najvyššieho súdu SR.

11. Okresný súd konštatoval, že zmluva o úvere neobsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované v ustanovení § 4 ods. 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pod ktorého režim tento právny vzťah spadá, zmluva o úvere neobsahovala dohodu o ročnej úrokovej sadzbe, o ročnej percentuálnej miere nákladov, priemernej hodnote RPMN, konečnú splatnosť úveru, preto v zmysle uvedeného zákona sa predmetný úver považuje za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. Indosovanie zmenky, ktoré má za následok zmenu veriteľa, nemení nič na povahe záväzku, vyplývajúceho z predmetného záväzkového vzťahu. V prejednávanej veci zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. Z európskych právnych noriem, ako aj z vnútroštátnych právnych noriem na ochranu spotrebiteľa, vyplýva súdom povinnosť vykonávať ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok. Ustanovenia na ochranu spotrebiteľa majú kogentnú povahu a špeciálny charakter a uplatňujú sa aj pred ustanoveniami napríklad obchodného práva, či zákona o zmenkách a o šekoch a inými právnymi normami. Z vyššie uvedených skutočností, ako aj súdnych rozhodnutí vyplýva, že nie je možné izolovať zmenkový abstraktný vzťah od vzťahu spotrebiteľského. Ich vzájomný vzťah je vyjadrený aj v samotnom zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne v ustanovení § 4 ods. 6. Citované ustanovenie rieši nielen vzájomný vzťah zmenky a záväzkov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy, ale súčasne vyjadruje limity, podľa ktorých je možné dlh, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy zabezpečiť zmenkou. Z predložených dôkazov vyplynulo, že podmienky pre prijatie zmenky od spotrebiteľa stanovené zákonom neboli splnené. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase vystavenia zmenky bolo možné zabezpečiť úver zmenkou, avšak za podmienok, že veriteľ mohol prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. V prejednávanej veci istina poskytnutého úveru predstavovala sumu 350 Eur, zmenku bolo možné vystaviť na sumu 105 Eur, pričom zmenka bola vystavená na sumu 912,13 Eur. Navyše okresný súd považoval zmluvné dojednanie, a to dohodu o vyplnení zmenky za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Je zrejme, že primárnym cieľom uzatvorenia uvedenej dohody je obchádzať ustanovenia právnych predpisov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky je v rozpore s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dohoda o vyplnení zmenky umožňuje vystaviť povinnému zmenku, v ktorom nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, pričom zmenkovú sumu vyplní veriteľ v rozsahu všetkých jeho peňažných nárokov voči dlžníkovi, ktoré podľa uváženia veriteľa vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Takéto zmluvné dojednanie za zisteného skutkového stavu je neprijateľné a tým aj neplatné podľa § 54 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Takýto výkon práva zo strany žalobcu je v rozpore aj s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka o dobrých mravoch. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

12. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v spore plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu, z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), b), h) CSP. Namietal, že okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie, okrem iného oboznámením sa so zmluvou o úvere, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. Takéto dokazovanie žalovaný nenavrhol. Žalobca súdu predložil platnú zmenku, z ktorej uplatňoval nároky, a preto z tejto zmenky sa malo pri rozhodovaní vychádzať. Žalovaný mohol podľa čl. 5 ods. 3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, a pokiaľ tak neurobil, akékoľvek iné námietky musia byť odmietnuté, a to z dôvodu aj uplatnenej koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Okresný súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal podľa neho z nesporných skutočností, avšak skutočností, z ktorých okresný súd vychádzal, neboli tvrdením ani jednej zo sporových strán. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy, a preto ju nie je možné spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Žalobca namietal, že okresný súd ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“). Z ustanovenia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vyplýva, že ten, kto je žalovaný zo zmenky, môže vznášať proti zmenkovému nároku určité námietky, avšak je na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno tak spočíva na povinnom, v danom prípade spočívalo na žalovanom a ak toto dôkazné bremeno neunesol, tak potom nie je možné pri kauzálnych námietkach dôkazné bremeno presúvať zo žalovaného na žalobcu ako oprávneného. Žalobca v odvolaní poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25Cdo 1839/2000, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co79/2013, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 a zvýraznil zásadu abstraktnosti zmenkových záväzkov, čo znamená, že v prípade zmenky ide o záväzky celkom oddelené od všeobecných záväzkových vzťahov, ktoré viedli k jej vzniku, čo platí aj pre zmenky zabezpečovacie. Vzhľadom k tomuto základnému východisku preto okresný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal aj na závery Stanoviska Najvyššieho súdu SR 93/2015, ktoré podľa jeho názoru vychádza z viacerých nepravdivých premís. V súvislosti so Stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. 93/2015 Zb. žalobca poukázal na niekoľko prípadov rozhodnutí Oberster Gerichtshof - najvyššieho rakúskeho súdu v civilných veciach, a keďže rakúsky ústavný súd nie je oprávnený skúmať ústavnosť rozhodnutí Oberster Gerichtshof, sú tieto rozhodnutia považované za konečné v rámci súdneho systému Rakúskej republiky. Ani nemecká ani rakúska úprava ochrany spotrebiteľa neobsahuje žiadne prelomenie ochranyhodnosti prevodu (rubopisu) v prípadoch zmenky založenej spotrebiteľským vzťahom, čoho dôkazom je: BGH, 25.02.1965 - II ZR 191/62 (Dr. Fisher, Dr. Kuhn, Liesecke, Dr. Bukow a Dr. Schulze). Žalobca v podanom odvolaní uviedol závery a rozhodnutia práve vo vzťahu k ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. v nadväznosti na Spoločné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93/2015 so záverom, že samotné stanovisko bez odôvodnenia sa vôbec nezmieňuje o prelomenie ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I zákona č. 191/1950 Zb., t.j. o nepotrebnosti preukazovania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky (indosatára) pri nadobúdaní zmenky, či už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplýva, že ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. naďalej platí v celej svojej šírke, že stanovisko sa skutočne týka iba povinnosti ex offo preskúmať zmenkový nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti podkladového úkonu (kauzálneho úkonu) z dôvodu jeho nekalej povahy alebo neprípustnosti nároku zo zmenky. Stanovisko NS SR č. 93/2015 v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky rubopisom. K prelomeniu došlo až zmenou zákona zmenkového a šekového k 23.12.2015, a to nepochybne bez spätných účinkov na zmenky vystavené pred týmto dátumom. Stanovisko Najvyššieho súdu SR v podstate odmieta aplikovať ochranu zmenkového dlžníka voči indosantovi cestou náhrady škody a tlačí všeobecné súdy do hľadania riešení poskytnutia ochrany dlžníkovi pred ochranou indosatára, avšak nijako neuvádza, že ak aj všeobecný súd zistí neplatnosť kauzálneho úkonu, čo má všeobecný súd okrem prieskumu zmenkového nároku v intenciách neplatného kauzálneho úkonu robiť. Prieskum zmenkového nároku v intenciách neplatnosti kauzálneho úkonu po dobromyseľnej indosácii má ten následok, že sa to nijako nedotýka povinnosti zaplatiť sumu uvedenú na zmenke. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na rakúsku úpravu ochrany spotrebiteľa pri zmenkových vzťahoch, a to znenie rakúskeho spolkového zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj rozsudok Oberster Gerichtshof, rozhodnutie sp. zn. 1Ob602/87 z 10.6.1987. Žalobca zdôraznil, že neexistuje taký judikát českého, nemeckého alebo rakúskeho súdu, ktorý by

umožňoval chrániť zmenkového dlžníka pred dobromyseľným (pri nadobúdaní zmenky) indosatárom tak, že by chránil zmenkového dlžníka bez námietky zmenkového dlžníka vo vzťahu k okolnostiam, ktoré by mohol namietat' voči predchádzajúcemu majiteľovi zmenky. Princíp zákazu zneužitia práva totiž chráni len tých, čo sa o svoje práva starajú. To, že bolo možné zmenkou zabezpečiť sumu len do výšky 30% (§ 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.), nie je dôvodom na neplatnosť zmenky, ak suma v nej uvedená presahuje túto sumu. Uvedené je možné považovať len za relatívnu námietku zmenkového zákazu, ktorá je založená na porušení povinnosti veriteľa dlžníka neprijat' zmenku v rozpore so zákazom jej prijatia t.j. na osobných vzťahoch medzi veriteľom a dlžníkom. Neplatnosť zmenky je regulovaná výlučne zákonom č. 191/1950 Zb., a preto nie je možné na ňu aplikovať ustanovenie o neplatnosti právnych úkonov v zmysle Občianskeho zákonníka. Zmenka v danom konaní spĺňa všetky náležitosti vyžadované v § 75 zákona č. 191/1950 Zb., tak potom nemôže byť zmenkou neplatnou, a to z dôvodu, že by svojim obsahom alebo účelom odporovala zákonu. Skúmaním kauzy ex offa by dochádzalo k narúšaniu pilierov, na ktorých stojí zmenkové právo a Dohovor o jednotnom zmenkovom práve zo 7.6.1930, čím by dochádzalo k budovaniu nedôvery voči zmenke ako cennému papieru. Názor Najvyššieho súdu SR v odôvodnení stanoviska o tom, že pri uplatnení námietky dlžníka, že žalobca konal vedome na škodu dlžníka, by výkon práva bol v rozpore s dobrými mravmi, ako aj v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. (§ 4 ods. 7), je podľa názoru žalobcu nesprávny. V prípade indosácie zmenky, sa zmenka stáva platidlom, takže možnosť vznášať námietky voči nej je obmedzená len na prípady zlomyseľnosti nadobúdateľa pri jej nadobúdaní. Najvyšší súd SR v stanovisku nesprávne vykladá pojem „vedome na škodu veriteľa“ spôsobom, ktorý bol v Rakúsku na Oberster Gerichtshof opustený v roku 1972. Pre porovnanie žalobca poukázal na rozhodnutie OGH 1 Ob 270/57 z 8.1.1958, OGH 5 Ob 275/71 z 25.01.1972 SZ 45/6 - EvBl 1972/190 S 352.

14. Žalobca poukázal na to, že znenie dohody o vyplňovacom práve vo všeobecných obchodných podmienkach nemá žiadne znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože nebude spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oproti zákonnej úprave a navyše sa bude týkať ceny hlavného predmetu plnenia, ktorá bola individuálne vyjednaná, pričom sa v ňom nebude spomínať žiaden zmenkový úrok, ani taký, ktorý je neprimeranej výšky ako sankcia za nesplnenie zmluvnej povinnosti, a potom dohoda o vyplňovacom práve nemala byť ako porušená, keďže dlžník podpísal blankozmenku s údajom, ktorý sa v dohode o vyplňovacom práve nespomínal, čo však, keďže išlo o prejav dlžníka, nie pôvodného veriteľa, znamená, že dohoda o vyplňovacom práve nemôže byť ani neplatná, nielen porušená. Nadobúdateľ zmenky je chránený a nemožno mu rozpor s dohodou o vyplňovacom práve namietat', okrem prípadu zlomyseľnosti alebo hrubej nebanlivosti, čo však v situácii predtlačenej sumy zmenkového úroku a neznalosti všeobecných obchodných podmienok v čase nadobudnutia zmenky znamená, že nadobúdateľ zmenky nemal žiadnu indíciu, aby pátral po dohode o vyplňovacom práve. Vo vzťahu k zmenkovému úroku vo výške 0,25% denne samotné stanovisko NS SR jednoznačne požaduje posúdiť mieru primeranosti takéhoto úroku a zamietnuť žalobu v časti nad rámec primeranosti. Tento úrok sa počíta od vystavenia zmenky do splatnosti zmenky v prípade zmenky vystavenej na videnie, čo je moment jej predloženia dlžníkovi a od tohto momentu sa počíta zákonný úrok z omeškania vo výške 6% ročne. Žalobca vzhľadom ku komplexnej argumentácii v odvolaní žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobe bude vyhovené s priznaním trov súdneho konania.

15. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne. Žalovaný rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne, vydané na základe objektívne zisteného skutkového stavu, preskúmateľné a zrozumiteľné, s riadnym, dostatočným, vyčerpávajúcim, a predovšetkým výstižným a presvedčivým odôvodnením. Nesúhlasil a nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu uvedenou v odvolaní. Žalovaný poukázal na to, že v priebehu konania navrhol oboznámiť sa s exekučným spisom, pôvodnou úverovou zmluvou, ako aj so všetkými listinami s ňou súvisiacimi. Tvrdenie žalobcu je preto absolútne nedôvodné. Žalovaný považoval za potrebné uviesť, že okresnému súdu pri dokazovaní nie je možné nič vytknúť, keďže boli vykonané všetky potrebné dôkazy v súlade s Civilným sporovým poriadkom. Považoval za nepravdivé tvrdenie, že voči forme a obsahu zmenky nenamietal s tým, že v priebehu konania sa od začiatku účinne bránil a vznášal námietky. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Okresný súd riadne zdôvodnil o aké skutočnosti svoje rozhodnutie oprel, a preto argumentácia žalobcu je nedôvodná. Žalovaný v celom rozsahu namietol zmenku ako takú. Nepovažoval za pravdivé tvrdenie, že by okresný súd z vlastnej iniciatívy bez návrhu žalovaného a na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie. Tvrdenie žalobcu, že sa obrany ako spotrebiteľ nedovolával, považoval za účelovú obranu, pretože ochrany sa domáhal, a to účinne. Nie je pravdou, že by žalovaného okresný súd v tomto konaní podporil a jeho ochranu nanútil bez jeho vôle. Postup okresného súdu žalovaný považoval za súladný s Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských

práv a základných slobôd. Podľa žalovaného, okresný súd aplikoval správne právne predpisy a jeho postupu nemožno nič vytknúť. Pokiaľ ide o skutočnosti týkajúce sa zmenky a zmenkového vzťahu, považoval za potrebné uviesť, že sa stotožňuje s názorom okresného súdu a tvrdenia žalobcu ohľadom zmenky a zmenkového vzťahu považuje za nedôvodné. Podľa žalovaného, okresný súd neporušil poučovaciu povinnosť a ani ustanovenia o vykonávaní dôkazov. Čo sa týka argumentácie žalobcu k záverom prijatým v Spoločnom stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 93, zvýraznil, že uvedené stanovisko je žalobcovi dobre známe, a preto jeho argumentácia k tomuto stanovisku je účelová. Podľa žalovaného, okresný súd postupoval správne, ak na uvedené závery vyjadrené v stanovisku prihliadol a tieto zohľadnil. Žalovaný poukázal na to, že bolo nesporne preukázané, že vzťah medzi ním a pôvodným veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o. je vzťahom spotrebiteľským, čo preukazujú náležitosti zmluvy. Zmluva o úvere neobsahovala všetky podstatné zákonné náležitosti, a preto bolo potrebné považovať úver za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov, v ktorej súvislosti žalovaný poukázal na to, že podmienky pre prijatie zmenky od žalovaného ako spotrebiteľa stanovené zákonom, splnené neboli. Zároveň poukázal na to, že v spotrebiteľských právnych vzťahoch sa vyžaduje zo strany dodávateľa, aby vo vzťahu k spotrebiteľovi konal poctivo. Samotné zabezpečenie úveru cestou zmenky vyvoláva pochybnosti o tom, že pôvodný veriteľ nemal záujem vystupovať poctivo vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi. Pôvodnému veriteľovi neprislúchalo právo jednostranne určovať spôsoby zabezpečenia a tiež dávať do podmienok dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke, najmä za poukazu na to, že táto nebola predmetom individuálneho vyjednaní. Zmluva o úvere sa prieči dobrým mravom a spôsobuje to jej absolútnu neplatnosť. Z tohto dôvodu nemohlo právnomu predchodcovi žalobcu spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako veriteľovi z uzatvorenej úverovej zmluvy, vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky podľa bodu 14 všeobecných podmienok, z čoho logicky vyplýva, že ak zmenka vyplnená bola, nie je možné na jej základe sa úspešne domáhať akýchkoľvek práv, v ktorej súvislosti poukázal na závery vyjadrenia v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Obo 161/2007. Keďže v dôsledku neplatnosti zmluvy nevzniklo veriteľovi právo vyplniť vystavenú blankozmenku, zmenka nevznikla, a preto veriteľ nemal v čase indosamentu zmenky na žalobcu práva a povinnosti zo zmenky. Vzhľadom k tomu nemohol práva zo žalovanej zmenky previesť na žalobcu, nakoľko ich sám nemal (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 50/2010 zo dňa 10.02.2010). Keďže v danom prípade nemohla byť blankozmenka pre neplatnosť zmluvy vyplnená, nemohla byť ani zdrojom práv a povinností jej účastníkov. Žalovaný považoval za potrebné upriamiť pozornosť na to, že zmenka bola vyplnená v rozpore so zákonným ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.. Zvýraznil, že dohoda o vyplnení zmenky je v rozpore so zákonom a predstavuje neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná. Pokiaľ žalobca opakovane poukazoval na ustanovenie § 17 zákona č. 191/1950 Zb. a tiež na výklad tohto ustanovenia, tak tento poukaz považoval za bezpredmetný, keďže so skutočnosťami a argumentáciou žalobcu sa v celom rozsahu nestotožnil. Zároveň zvýraznil, že účinne uplatnil a vzniesol námietku premičania voči žalobcom uplatňovaným nárokom. Mal za to, že zo všetkých okolností daného prípadu je preukázané, že nový majiteľ zmenky konal pri jej nadobúdaní na škodu žalovaného. Zároveň poukázal na platné právne predpisy a judikatúru Európskeho súdneho dvora. Mal za to, že žaloba žalobcu je nedôvodná, a preto musela byť zamietnutá. Zvýraznil, že žalobcom nebolo preukázané ani to, že by ním žalovanú pohľadávku a jej príslušenstvo nadobudol. Zároveň poukázal na to, že súdy už rozhodli v jeho, tej istej a totožnej veci, a preto nemôže byť ani v tejto veci rozhodnuté inak. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

16. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a závislom výroku o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

17. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/45/2017-330 zo dňa 13.09.2017 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 17.10.2017, na základe čoho boli, v spojení s ustanovením § 378 ods. 1 CSP, splnené procesné podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

18. Primárne v procesnej rovine krajský súd uvádza, že bol v odvolacom konaní povinný postupovať a konať od 01.07.2016 podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to v

zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

19. Podľa § 379 v spojení s § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a odvolacími dôvodmi viazaný.

20. Za aplikácie ust. § 380 ods. 1 CSP v ďalšom svojom postupe odvolací súd bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu v zmysle podaného odvolania zo dňa 23.2.2017, pretože nebol preukázaný ani jeden z dôvodov podľa ustanovenia § 379 pod písmenom a) až c) CSP.

21. Z odvolacích dôvodov žalobcu pri posudzovaní napadnutého rozsudku okresného súdu boli vzaté do úvahy len tie, ktoré nemali charakter nových argumentov, tvrdení neobsiahnutých v konaní pred okresným súdom. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku, nezistil v postupe okresného súdu vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Krajský súd v súvislosti s týmto svojím záverom poukazuje na svoje zrušujúce uznesenie sp. zn. 13Co/78/2016 zo dňa 27.09.2016, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/288/2013-150 zo dňa 28.1.2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 5C/288/2013-246 zo dňa 30.5.2016 v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania zrušená a v tejto časti vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie so zaujatím stanoviska odvolacieho súdu okrem iného aj v tom, že vo vecno-právnej rovine bude okresný súd vykonávať dokazovanie na nariadenom pojednávaní s tým, že bude rešpektovaná vyvíjajúca sa rozhodovacia činnosť všeobecných súdov, za vzatia do úvahy spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky, vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 8/2015 pod č. 93. Okresný súd v súlade s týmto zrušujúcim uznesením krajského súdu ďalej vo veci postupoval, keď nariadil pojednávanie na deň 10.1.2017, na ktorom bolo vykonávané dokazovanie a umožnené tak žalobcovi, právnenému zástupcovi žalobcu, ako aj žalovanému a jeho právnej zástupkyňi k vykonávaným dôkazom sa vyjadriť. Pokiaľ toto právo žalobca, právny zástupca žalobcu nevyužili, tak uvedené je bez zásahu do prijatých vecne správnych záverov okresného súdu na základe vykonaného dokazovania.

22. Žalobca v podanom odvolaní kládol dôraz hlavne na charakter konania, ktoré bolo vyvolané pred okresným súdom podaným návrhom, a to konania v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) a uplatneného nároku, ktorý vychádzal z predloženého originálu zmenky ako cenného papiera abstraktnej povahy, s poukazom aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., keď podľa názoru žalobcu nebolo možné vznášať kauzálne námietky, na ne prihliadať, a tým ani viesť dokazovanie v smere kauzy, čím podľa žalobcu ako odvolateľa boli porušené ustanovenia Nariadenia, ako aj koncentračná zásada konštruovaná týmto Nariadením, pokiaľ žalovaný nevzniesol námietky voči zmenke podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia. Žalobca súčasne v odvolacom konaní namietal závery Spoločného stanoviska Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, na ktoré poukázal aj okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vzhľadom k rozsahu, podstaty odvolacích dôvodov žalobcu primárne krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný. Okresný súd prijal vecne správne závery vzhľadom aj k priebehu a postupu konania, vykonávaného dokazovania pred okresným súdom a výsledkom tohto konania bolo zamietnutie žaloby žalobcu vo zvyšnej časti s priznaním práva na náhradu trov konania žalovanému.

23. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalobcu nezistil, že by postupom okresného súdu došlo k takým vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to ani po skutkovej, ani po právnej stránke. Okresný súd v súlade s vyššie uvedeným zrušujúcim uznesením krajského súdu vykonal dokazovanie na nariadenom pojednávaní, na ktorom okrem iného vykonal dokazovanie oboznámením sa s exekučným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3Er/145/2011. Ak okresný súd nariadením pojednávania vo veci zachoval tak práva žalobcu, ako aj žalovaného, nebolo možné sa relevantným spôsobom zo strany žalobcu brániť tým, že postupom vykonávaného dokazovania bolo zasiahnuté do práv žalobcu, prípadne žalovaného. Okresný súd práve z dôvodov, že je potrebné vo veci vykonať dokazovanie, nariadil pojednávanie, a tým tak žalobcovi, ako aj žalovanému, t.j. obidvom sporovým stranám vytvoril rovnaké možnosti na uplatňovanie, ako aj ochranu ich práv a oprávnených záujmov, a preto nemožno dospieť k záveru o zásahu do uplatnených práv žalobcu v zmysle Nariadenia.

24. Krajský súd vzhľadom k uplatnenému nároku žalobcu, jeho posúdeniu okresným súdom a doterajšej rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho, považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred

20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku, v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihladenia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov SR v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné Stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru, ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu.

25. Okresný súd za dodržania ustanovení Nariadenia a cez úpravu čl. 19 Nariadenia v spojení s ustanoveniami CSP vo vzťahu k dokazovaniu správne postupoval, vychádzajúc i zo Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015, pod č. 93, podľa ktorého : „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje“, keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu, ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola označená číslom zmluvy na origináli zmenky, a ktorá bola uzavretá medzi žalovaným ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého okresný súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

26. V konkrétnych podmienkach danej veci odvolací súd zvýrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanému sp. zn. 3Er/145/2011, viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu, ak bolo zrejmé postavenie žalovaného ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Bolo preukázané, že zmenka sa kauzálne týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania dostatočne vyplynul záver okresného súdu, že malo ísť o úver bez úrokov a poplatkov, pre chýbajúce zákonné náležitosti vyžadované pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom.

27. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom zdôrazňuje, že „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s

dobrymi mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmeniek zabezpečujúcich záväzkov dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010“.

28. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi nepríjemné ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný“.

29. „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

30. Okresný súd vecne správne postupoval, ak v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou zo zmenky, ktorá bola vystavená dňa 30. apríla 2010 na sumu 912,13 Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 1. apríla 2010, za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa, túto pohľadávku podrobil prieskumu na základe nariadeného pojednávania, ktorý prieskum bol v súlade aj s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, za vzatia do úvahy aj Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, aby sa tak zabezpečil princíp právnej istoty pri rozhodovaní v druhovo rovnakých veciach, ktorý princíp právnej istoty patrí k základným znakom právneho štátu, ktorým právnym štátom nepochybne je aj Slovenská republika, za akceptovania aj vysloveného záveru krajským súdom v zrušujúcom uznesení krajského súdu sp. zn. 13Co/78/2016 zo dňa 28.09.2016.

31. V súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvo sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hoci teda na zabezpečenie spotrebiteľského úveru mohla byť vystavená zabezpečovacia zmenka, táto mohla byť vyplnená len na zákonom stanovenú maximálnu zmenkovú sumu. V tejto súvislosti sa poukazuje aj na skutočnosť, že ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. príslušenstvo v rámci zmenkovej sumy odvodzuje od istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, pričom za istinu spotrebiteľského úveru nie je možné považovať aj poplatok za poskytnutie úveru, ale len sumu samotného úveru, na základe čoho zmenková suma mohla byť maximálne o 30 % vyššia než bola suma poskytnutého úveru. Ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Za takých okolností je uplatňovanie nároku zo zmenky nadobúdateľom zmenky v rozpore so zákonom a súdnu ochranu veriteľovi nemožno poskytnúť postupom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zvýrazňuje odvolací súd, že obsah úverovej zmluvy bol koncipovaný tak, že narušuje rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán najmä v časti zabezpečovacích prostriedkov, bol koncipovaný v prospech veriteľa bez toho, že by zabezpečoval minimálne právne prostriedky na ochranu dlžníka. Obsah celej zmluvy a jej účel, ktorý sa premieta do výšky jednotlivých sankcií, poplatkov, zmluvných pokút, vrátane dohody o vyplnení blankozmenky, sa

prieči dobrým mravom a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Dohodu o vyplňovacom práve k zmenke nemožno považovať za podmienku individuálne dojednanú a táto vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť tohto dojednania podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, právo na vyplnenie zmenky remitentovi nevzniklo. Pokiaľ došlo veriteľom k vyplneniu zmenky, a to napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo a následne remitent postúpil práva zo zmenky na tretiu osobu, veriteľ svojim postupom zásadným spôsobom zhoršil právne postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, a preto nie je možné na základe takto vystavenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv.

32. Za tohto dôkazného stavu v dotknutej prejednávanej veci nebolo možné poskytnúť nárokom žalobcu právnu ochranu v zmysle žalobného návrhu a nebolo možné sa stotožniť s argumentáciou žalobcu vychádzajúcou výhradne z doloženej zmenky, bez prihliadania na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo procesne prípustným spôsobom za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany spotrebiteľov vyžadovanej právnym poriadkom SR a EÚ, a to i v rozhodnej dobe vzniku záväzkového právneho vzťahu, z ktorého pochádzajú žalobcom uplatňované nároky v tomto súdnom konaní. Posudzované rozhodnutie okresného súdu tak z procesného ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci, v spojení s vyššie uvádzaným spoločným stanoviskom. Bolo preto dôvodné rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie, v spojení aj so závislým výrokom o trovách konania v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

33. Pokiaľ vznášal žalobca v podanom odvolaní aj právnu argumentáciu vo vzťahu k Spoločnému stanovisku Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, krajský súd uvádza, že práve princíp právnej istoty ako znak právneho štátu, ktorým nepochybne Slovenská republika je, si vzhľadom k rozdielnosti rozhodovacej činnosti všeobecných súdov vyžadoval zaujať zjednocujúci postoj k právnej ochrane spotrebiteľa v takomto druhu vyvolaných súdnych sporov s uplatneným nárokom zo zabezpečovacej zmenky, a ak sa týchto právnych záverov Najvyššieho súdu SR držal v rámci rozhodnutia okresný súd a vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd, tak tento postup je zákonným postupom bez ohľadu na rozhodovaciu činnosť iných súdov, súdov iných štátov, na ktoré odkazoval žalobca v odvolaní.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bol žalovaný, a preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaný voči žalobcovi má nárok na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.